

Προς τι η επιστολή;

Ίσως γιατί αρκετοί διευθυντές Γυμνασίων / Λυκείων δεν θέλησαν τελικά να διαβαστεί, δεν δόθηκε σημασία στην επιστολή που απηύθυνε στους μαθητές και τους καθηγητές ο αρχηγός της Εθνικής Φρουράς.

Καταρχάς επισημαίνεται ότι τούτο δεν γίνεται για πρώτη φορά, όπως επισημαίνει αξιωματούχος του Υπουργείου Παιδείας. Ωστόσο φέτος άλλη είναι η Κυβέρνηση, της οποίας η σύνθεση εκπροσωπεί άλλο ιδεολογικό φάσμα και θέλουμε να πιστεύουμε ότι έχει διαφορετικές θεωρήσεις για τη Παιδεία. Ακόμα τους τελευταίους μήνες έχουν συντελεστεί στη Κύπρο σημαντικές αλλαγές. Δεν θα ήταν αυτοί οι λόγοι αρκετοί, ώστε να ανασκοπηθεί αυτή η πρακτική, αν πράγματι περί πρακτικής πρόκειται; Η αποφασιστική και σωστή κατά την άποψή μας αντίδραση του κ. Πεύκιου Γεωργιάδη στη περίπτωση των «εξομολογητηρίων», μας κάμνει να διαπορούμε πώς αυτή η επιστολή διοχετεύθηκε και φέτος στα σχολεία έτσι απλά . . . Μήπως δεν τέθηκε υπόψη του κ. Γεωργιάδη;

Παρατηρούμε κατά τα άλλα ότι, σε μια περίοδο όπου η μια κοινότητα τείνει το χέρι στην άλλη και στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι Τκ/οι διαδηλώνουν για τη λύση του Κυπριακού, την ειρήνη και την επανένωση της χώρας, έρχεται η επιστολή να μιλά για το έθνος και την εθνική παιδεία, παραβλέποντας ότι στην Κύπρο υπάρχει ένας λαός - αυτή είναι η επίσημη γραμμή της Κυπριακής Κυβέρνησης - με δυό διαφορετικές καταβολές ασφαλώς αλλά μια κοινή πατρίδα - σ'αυτό αναφερόμαστε διαρκώς επίσημοι και μή - . Πώς θα ενώσουμε τη μοιρασμένη πατρίδα και τι είδους κράτους θα κάνουμε, με τη προσήλωση σε δυό εθνικές παρά ανθρωποκεντρικές παιδείες;

Πέραν από τα τετριμμένα που κατά κανόνα αφθονούν στη ρητορική των στρατιωτικών, τη «προσφορά των εκπαιδευτικών», το «εθνικό έργο που επιτελούν οι δάσκαλοι», τις «σωστές βάσεις που παίρνουν οι στρατιώτες από το σχολείο», διατείνεται ταυτοχρόνως η επιστολή ότι «το έργο που επιτελούμε δάσκαλοι και αξιωματικοί είναι συνυφασμένο. Οι μεν διδάσκουν και οι άλλοι αμυνόμενοι ή επιτιθέμενοι σκοτώνουν!! Θα μπορούσε να διερωτηθεί κανείς πού βρίσκεται η στενή σύνδεση . .

Αναφέρεται ακόμα στην επιστολή, πως και για τους δυό - δασκάλους και αξιωματικούς - «το ίδιο είναι το αντικείμενο, τα εφόδια για τη μετέπειτα ζωή των μαθητών». . Τανκς, πολυβόλα, πύραυλους, νάρκες, χειροβομβίδες είναι τα μέσα που χρησιμοποιούν οι μεν, βιβλία, τετράδια, πέννες οι δε. Δεν βρίσκει όμως να διαφέρουν η επιστολή. .

Αναφέρει ακόμα η επιστολή ότι «η ίδια [με τα σχολεία] έννοια παιδείας διέπει και την Εθνική Φρουρά, η οποία παρέχει ευρύτερα εθνική παιδεία στους μελλοντικούς πολίτες» και παρακάτω «Το ΓΕΕΦ αποτελεί ένα μεγάλο σχολείο!» Έλεος πια . . Και κατά τρόπο πατερναλιστικό συνεχίζει η επιστολή, νουθετώντας τους μαθητές, να μιλά για εργατικότητα, σωστή συμπεριφορά,

μελέτη, σωστή ανατροφή και τους προτρέπει τελικά να συνεχίσουν το θεάρεστο έργο που επιτελούν!!

Λίγο ενοχλούν οι κοινοτυπίες στις οποίες έχουμε δυστυχώς εθιστεί πια. Άλλωστε οι στρατιωτικοί δεν είναι γνωστοί για τον ρηξικέλευθο τους λόγο, ούτε για τις προχωρημένες και προοδευτικές τους ιδέες. Μάλιστα εμείς λέμε ότι καλοπροαίρετα έστειλε αυτή την επιστολή ο Αρχηγός της Εθνικής Φρουράς. Τίθενται ωστόσο κάποια ερωτήματα: Πιστεύει το Υπουργείο Παιδείας ότι στα σχολεία έχουν λόγο οι στρατιωτικοί; Πιστεύει το Υπουργείο ότι έτσι έχουν τα πράγματα, όπως εκτίθενται στη επιστολή; Πιστεύει το Υπουργείο ότι το περιεχόμενο της επιστολής συνάδει με τους στόχους της Πολιτείας, όπως προδιαγράφονται αυτή τη στιγμή, όταν η πολιτεία διαρκώς διακηρύττει την ανάγκη της αποστρατικοποίησης και διαρκώς μιλά για την ειρήνη; Βοηθά τους μαθητές το περιεχόμενο της επιστολής να αντιληφθούν τους άμεσους και απώτερους στόχους της Πολιτείας;

Εμείς πιστεύουμε ότι πρόκειται για μια αναπόδεκτη ενέργεια που γίνεται στο λανθασμένο χώρο και σε λανθασμένο χρόνο. Και δεν μεμφόμαστε τον Αρχηγό της Εθνικής Φρουράς, του οποίου ούτε είναι ευθύνη η Παιδεία ούτε των ευρύτερων στόχων η υλοποίηση της Πολιτείας. Το λάθος, πιστεύουμε ότι βρίσκεται στο Υπουργείο Παιδείας, του οποίου κάποιοι λειτουργοί δεν φαίνεται να συνειδητοποιούν τις αλλαγές που έχουν επέλθει και την ανάγκη αναπροσαρμογής στις αντικρύσεις τους. Ακόμα σημαντικότερο, την ανάγκη ευθυγραμμίσεις -έργω και όχι λόγω - με τους στόχους της Πολιτείας, εκείνους της ευρωπαϊκής μας προοπτικής, της ανάγκης επίλυσης του κυπριακού και επανένωσης της χώρας, της ειρήνης και της συμφιλίωσης των δύο τμημάτων του λαού που ονομάζουν αλλήλους συμπατριώτες, γιατί προφανώς έχουν κοινή πατρίδα.

5/11/03

ε//